

Recensie ErvaarJapan.nl

Ervaar Japan / Blog / Opinie & achtergrond / Recensie: Japanners komen nooit te laat

NOVEMBER 2016

OPINIE & ACHTERGROND

å§(ã,•ã•¼ã•—ã¡
ç§•ã•ÿã•jã•ã€•ãf•ã,ãã,1ã"ã,"ã,ããfÿãf¼ã•ã,ã,
æ^'ã€...ã•ã€•ã,ããf©ãf³ãf€ã•ã,%ãã•ã•¼ã•—ã•ÿ
ç§•ã•ÿã•jã•ã€•ã«è»çè»Šã•§æ—...è¡œã•™ã,ã,
ä'•ã•žã•«ã,ã,ã«è»çè»Šã•§ã€ã,ããfãfžã,ããf«
æ^'ã€...ã•ã€•ãã«ç¼ãžã•—ã•,,æ—ãœã-ã,'è'ã•ãã•ã,%ã
ç§•ã•ÿã•jã•ã€•ã—ãœã-ã•@ã°ã€...ã•ã¼ãšã•ã,ã•ÿã•,,

In een voorjaar vertrokken Gijs van Middelkoop en zijn vriendin Aimée naar Japan om 1000 kilometer over het eiland Kyushu te fietsen. Ze waren erop voorbereid dat veel Japanners weinig Engels spreken. Om toch enigzins met de lokale bevolking in contact te komen hebben ze een simpele uitleg van hun reis door Google Translate gehaald en op een visitekaartje gezet. Dit bleek de ijsbreker te zijn in menig situaties tijdens hun reis. Zo letterlijk mogelijk terug vertaald naar het Nederlands staat er:

Wij, Gijs en Aimée aanwezig / Watashitachi ha, Haisu to Eimi ni aru

Wij, afkomstig uit Nederland / Wareware ha, Oranda kara kimashita

Wij reizen met de fiets / Watashitachi
ha jitensha de ryokou suru

Afhankelijk van Kyushu op de fiets. 1000 mijl / Kyushu ni yoru jitensha de. Sen mairu

Wij kunnen uitermate mooi Japan ontdekken / Wareware ha hijo nu utsukushii Nihon wo mitsukeru

Wij willen Japanse mensen ontmoeten / Watashitachi ha, Nihon no hitobito ni aitai

Op 1
november verscheen het boek “Japanners komen nooit te laat”. In dit boek wijdt
Gijs uit over zijn fietsreis door Japan. Via zijn uitgever Uitgeverij Elmar ontving ik het boek ter recensie.

Vanaf de eerste bladzijde hing ik aan Gijs’
lippen. Hij vertelt luchtig maar exact over wat hij ziet, denkt en voelt. Op
boeiende en soms hilarische wijze, doorspekt met anekdotes, deelt Gijs zijn
ervaringen. Een feest van herkenning voor iedere Japan reiziger.

Gijs neemt
mij weer helemaal mee terug naar de cultuurschok die
ik mijn eerste keer in Japan had. Nog steeds vind ik het wel eens jammer dat ik
Japan nooit meer kan ervaren zoals de eerste keer. Die heerlijke emotionele
wanorde die ik voelde tijdens mijn eerste reis heeft plaats gemaakt voor begrip
en kennis van de cultuur. Ook leuk hoor! Maar Gijs heeft mij weten mee te
slepen terug naar die eerste ervaring.

Al tijdens
de voorbereiding van de reis waren de tegenstellingen (in onze westerse ogen)
in de Japanse cultuur overduidelijk.

En dit nu, was
eigenlijk de manier waarop al mijn mini-studies over Japan eindigden: op het
eindstation van de totale verbijstering. Voortdurend bleef ik min of meer
sprakeloos achter. Gaandeweg besloot ik dat het waarschijnlijk het beste zou
zijn om alles maar gewoon over me heen te laten komen, als een onvermijdelijke,
enorme, culturele vloedgolf.

— pagina 17

En inderdaad,
aan het begin van de reis denderde de cultuurschok als een vloedgolf over Gijs
en Aimée heen.

Japan wordt voor mij nu al meer en meer een land vol geheimen en tegenstrijdigheden. Bomvolle wegen vol herrie, gevolgd door de serene stilte van een ryokan. Keurige omgangsvormen en een duizelingwekkend aanbod aan porno. Moderne steden vol neon-verlichting, tegenover ouderwetse gebruiken als buigen en badceremonies.

— pagina 66

Als de vloedgolf uitgeraast is, blijven ze zitten met het onoverkoombare probleem van iedere Japan reiziger: compleet analfabetisme!

Ik struinde rond op de derde. Het was doodstil op de gang, er was geen mens en er klonk geen geluid. Op de deuren prijken ofwel Japanse karakters, ofwel kamernummers. En dat was een probleem. Op zich zijn Japanse karakters natuurlijk geen probleem, maar voor mij wel, want ik begrijp ze niet.

— pagina 97

En uiteraard komt er dan een moment, wellicht het moment vlak voor eindelijk de bewolking van de cultuurschok optrekt, waarop je je realiseert hoe overweldigend de ervaring is.

Het was allemaal zo overdonderend, de schilderijtjes op tafel, de vriendelijkheid van de oude vrouwen, de exquise smaakjes, alles in die hoge, still eetruimte. En terwijl we aten, voelde ik me ineens ontzettend ontheemd. Met die gerechtjes en die mensen en die onbekende taal. Hoe was ik hier in vredesnaam terechtgekomen? Op dit piepkleine eilandje, zo ver weg van alles?

— pagina 125

Vanaf dat moment staat Gijs er anders in. De regenbuien zijn niet erg meer. De verbazing maakt langzaam plaats voor comfort en liefde voor Japan.

Gijs weet het onbekende uitermate goed onder woorden te brengen. “Japanners komen nooit te laat” is geen stoffig, saai reisverslag. Het is een waar avontuur, vol

emotie, vol downs maar vooral ook ups.

Op de achterkaft
staat: Een waarschuwing: als je
aan dit boek begint, leg je het niet meer weg!

Niets is minder waar. Het verhaal van Gijs
is uniek. Niet veel buitenlanders halen het in hun hoofd om Japan te verkennen
per fiets. Gijs vertelt met humor en spanning. Op een bepaald moment voelt het
alsof je samen met Gijs en Aimée mee fietst op dit bijzondere avontuur.

REACTIES:

Ada

11 DECEMBER 2016 AT 18:13

Dit boek is een feest van herkenning. Wij hebben zelf vijf
maanden met onze boot rondgezeild in Japan en zijn ook van de Japanse mensen
gaan houden. Hun gastvrijheid is onovertroffen. Gijs van Middelkoop is er
ingeslaagd om de sfeer en zijn gevoelens in Japan uitstekend te verwoorden.
Verder is het een erg geestig boek. Kortom, een uitstekend reisverhaal dat erg
vlot leest. Een aanrader!